

## La o cană cu vin

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

---

- E cerul plumburiu și cerne-agale  
Ca printr-o sită deasă stropi mărunți,  
Fulgi de zăpadă se aștern pe munți  
Și-acoperă spre tine orice cale.

Aștept zăpada să coboare-n stradă,  
Să-nham la sanie doi reni voinici  
Și să pocnesc spre cer ușor din bici  
Să-și scuture paltonul în livadă

Bătrâna iarnă... Voi porni în goană  
La poartă casei tale să colind  
Spre asfințit când stelele s-aprind,  
Tu să m-aștepți cu vinul fiert în cană.

- Mă vei găsi torcând un caier moale  
De gânduri fără șir, mătasea lor  
O voi broda când gerurile dor  
Să nu găsești vreodată altă cale

Decât spre munți. Potecile abrupte  
Să-ți fie căptușite cu senin,  
Eu lângă foc, din cana ta de vin  
Să-ndemn chiar luna plină să se înfrupte

Să-ți lumineze drumul către tindă,  
Pe ceas să cânte cucul ora trei  
Și să rămâi ostatic, dacă vrei,  
Până-n Ajun, să scriem o colindă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif